

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2017

«Χαίρε» είπε ο αρχάγγελος στην Παναγία μας στον Ευαγγελισμό. «Ίδού γαρ ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην, ήτις έσται παντί τω λαω» (Λουκ. β 10-12). Είπε ο άγγελος στους ποιμένες. Και «εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα» οι μάγοι, όταν είδαν τον αστέρα στον ουρανό(Ματθ. Β 10). Ήρθε, για να φέρει τη χαρά! Ήρθε, φέρονοντας εσωτερική ειρήνη, ελπίδα και βαθιά χαρά σε αυτούς που έλπιζαν σ' Αυτόν.

Όμως, γιατί δε διάλεξε ο Χριστός να γεννηθεί ως γιος του Παντοδύναμου Καίσαρα; Έτσι, θα μπορούσε να ιδρύσει μια νέα θρησκεία, χωρίς να υποφέρει, χωρίς να ταπεινωθεί και να ενταφιαστεί στον σκοτεινό τάφο. Θα μπορούσε να δώσει μια διαταγή κι όλα τα είδωλα της αυτοκρατορίας θα καταστρέφονταν μέσα σε μια μέρα. Έτσι, θα έπαυε η ψεύτικη λατρεία τους και θα την αντικαθιστούσε η πίστη στον Έναν και αληθινό Θεό. Γιατί έπρεπε ο Χριστός να γεννηθεί σ' ένα άγνωστο έθνος, τους Ισραηλίτες, σ' ένα άγνωστο χωριό, τη Βηθλεέμ, κι από μια άγνωστη Παρθένο, τη Μαρία; Γιατί οι άγγελοι δεν έψαλλαν τους ύμνους της ειρήνης και της ευδοκίας του Θεού πάνω από τη χρυσή οροφή του αυτοκρατορικού παλατιού, ώστε να τους ακούσουν οι πιο ευγενείς και ισχυροί άνθρωποι του κόσμου κι έτσι να στραφούν και να προσκυνήσουν τον Χριστό ως Θεάνθρωπο και Σωτήρα;

Για τον Θεό θα ήταν πολύ εύκολο να γεννηθεί στη Ρώμη, να κληθεί γιος του Καίσαρα και με διαταγή, φωτιά και ξίφος, να επιβάλει τη νέα πίστη. Τι θα γινόταν τότε όμως η ελευθερία του ανθρώπου; Θα μπορούσε ο Θεός να στείλει έναν ολόκληρο στρατό από αγγέλους και να ηχήσουν οι σάλπιγγές τους από τη μια άκρη της γης ως την άλλη. Οι άνθρωποι τότε θα έπεφταν στα γόνατα με φόβο και τρόμο, θα αναγνώριζαν τον

αληθινό Θεό και θα εγκατέλειπαν τη λατρεία των ειδώλων. Και πάλι όμως. Τι θα γινόταν τότε η ελευθερία του ανθρώπου; Από την αρχή της Δημιουργίας, είναι φανερό πως ο Θεός ήθελε τον άνθρωπο να ενεργεί ελεύθερα, να είναι ελεύθερη ύπαρξη. Στην ελευθερία, στην ελεύθερη απόφαση του ανθρώπου, έγκειται όλο το μεγαλείο της ανθρώπινης ύπαρξης.

Επιπλέον, Εκείνος ο οποίος ήρθε να καθαρίσει την ανθρωπότητα από τη βρωμιά της αμαρτίας έπρεπε να γεννηθεί μέσα στην αγνότητα, στην αθωότητα κι αναμαρτησία κι όχι μέσα στην ακαθαρσία της Ρώμης και του παλατιού του Καίσαρα. Ο Χριστός δε γεννήθηκε στο παλάτι του Καίσαρα, διότι δεν ήθελε να γίνει κύριος της οικουμένης με τη δύναμη των όπλων. Γεννήθηκε σε έναν στάβλο ανάμεσα σε ποιμένες και ζώα, για να αποκαλυφθεί ο χαρακτήρας της ειρηνικής, ταπεινής και αγαπητικής διακονίας του στον κόσμο.

Κάθε Του πράξη στη γη είναι ένα ευαγγέλιο, όλα που σχετίζονται με την επίγεια ζωή Του μας καθοδηγούν και μας διδάσκουν. Πρώτοι προσκύνησαν τον Χριστό ποιμένες και μάγοι. Οι πιο απλοϊκοί και φτωχοί, καθώς και οι πιο μορφωμένοι και πλούσιοι άνθρωποι του κόσμου. Αυτοί ήταν οι πρώτοι που ύμνησαν τη δόξα Του, αυτοί ήταν αυτοί που Εκείνος επέλεξε να Τον γνωρίσουν πρώτοι. Έδειξε, έτσι, πως στη βασιλεία Του οι άνθρωποι δε θα κληθούν για την καταγωγή τους, τον πλούτο ή τη φτώχεια τους, τη μόρφωσή τους ή άλλα επιφανειακά και κοινωνικά χαρακτηριστικά τους. Με τον ερχομό Του έδειξε πως όλους τους θέλει κοντά του. Για να έρθουν όμως σ' Αυτόν, χρειάζεται κι εκείνοι να Τον θέλουν. Οι μάγοι και οι ποιμένες ποθούσαν να Τον συναντήσουν. Τον περίμεναν. Κι αυτός έδωσε στις ταπεινές ψυχές τους αυτό που ζητούσαν.

Ακόμα και η επιστροφή των μάγων στην πατρίδα τους από άλλο δρόμο έχει μηνύματα για μας. Φύγαμε από την πατρίδα μας, τον παράδεισο, ακολουθώντας τον δρόμο της περηφάνειας και της παρακοής. Για να επιστρέψουμε στον παράδεισο, χρειαζόμαστε να ακολουθήσουμε έναν άλλον δρόμο. Τον δρόμο της αγάπης, της υπακοής και της ταπείνωσης.

Ο κόσμος, η κτίση, ο άνθρωπος, όλα ξεκίνησαν με αγάπη, υπακοή και ταπείνωση. Όταν ο Αδάμ παραβίασε την υπακοή του στον Θεό, πληγώνοντας την αγαπητική σχέση του μαζί Του, έχασε την ταπείνωσή του. Τότε, η γέφυρα επικοινωνίας με τον Θεό γκρεμίστηκε. Γκρεμίστηκε η γέφυρα που ένωνε τη γη με τον ουρανό. Για την ανακατασκευή της γέφυρας αυτής απαραίτητα είναι τα υλικά, από τα οποία από την αρχή ήταν κατασκευασμένη: αγάπη, υπακοή, ταπείνωση. Όλα που σχετίζονται με τη γέννηση αλλά και τη ζωή του Χριστού στη γη έχουν σχέση με την αγάπη, την υπακοή και την ταπείνωση.

Ο Χριστός ήρθε, για να σπείρει τον λόγο Του. Αυτό κάνει από τη στιγμή της κατά σάρκα σύλληψής Του ως τον θάνατο και την ανάστασή του, από την ανάστασή Του ως σήμερα κι από σήμερα ως την τελική κρίση. Από εμάς θέλει μόνο να γίνουμε το έτοιμο χώμα, το αφράτο και δεκτικό έδαφος. Ο Χριστός μας εισχώρησε στο δράμα και το σκοτάδι της ανθρώπινης ζωής, για να γίνει το φως μας, ο οδηγός μας, ο νικητής μέσα στην ψυχή του καθενός μας.

Καλά Χριστούγεννα!

Δήμητρα Χρίστου